

# מסכת יומא

## פרק ב משנה ג

הפּיס הַשְּׁנִי, מִי שׁוֹחֵט, מִי זֹרֵק, וּמִי מַדְשֵׁן מִזֵּבַח הַפְּנִימִי, וּמִי  
מַדְשֵׁן אֶת הַמִּנְחָה, וּמִי מַעֲלֶה אֲבָרִים לִכְבֹּשׁ, הָרֹאשׁ וְהָרֶגֶל,  
וְשֵׁתֵי הַיָּדַיִם, הָעֶקֶז וְהָרֶגֶל, הַחֲזָה וְהַגֵּרָה, וְשֵׁתֵי הַדְּפָנוֹת,  
וְהַקְּרָבִים, וְהַסֵּלֶת, וְהַחֲבָתִין, וְהַיָּין. שְׁלֹשָׁה עָשָׂר כְּהֲנִים זָכוּ  
בוֹ. אָמַר בֶּן עֲזַאי לְפָנֵי רַבִּי עֲקִיבָא מִשּׁוּם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, דֶּרֶךְ  
הַלּוֹכִי הִיא קָרֵב: